

élet és iskola, élet-iskola, életiskola, iskola és élet, iskola-élet, iskolaélet

Lapzárta után

- Olvasta valaki a NAT 150-oldalát ??Ja nem csak pofázik ,de azt nagyon .
- ...nekem úgy tűnik, vannak akik elolvasták és kultúrált hangnemben írnak róla – öntől eltérően. De ez legyen az ő hibájuk...
- Na persze kulturált ,nem ezt láttam a tüntikézésen attól az alig 20-30embertől ,sem .
- ez aktualpolitikai erofitogtatas. Nem a szakmáról szól
- Összesen 7-intézmény tiltakozik ez csupán ,0,12%,mit akar ez a tömeg ,világot váltani”

*Párbeszéd a Válasz Online Facebook-oldalán, a kommentszekcióban,
2020 februárjában – betűhű leírat*

*

Narcisztikusaknak kedvező szisztémáknak tartom a centralizált, a szolgáliságra és a függésből következő hűbéri hűsre építkező társadalmakat, az autoriter módon szerveződő közösségeket. Ezek versenyelőnyhöz juttatják a narcisztikusakat, és persze bonyolult alkalmazkodásra sarkallják az átlagembert is. Az ilyen közegben a hatalmas elitek a saját biztonságuk érdekében – meglehetősen paradox módon – visszaszorítják azokat az egyéni boldogulást és a közösség egyensúlyát támogató valódi erényeket, mint az ügyek szolgálata, a közösség iránti elkötelezettség, a tehetség, a szívósság vagy a valós teljesítmény. Hacsak nem szolgálja őket. Nem tagadják, sőt hirdetik ezeknek fontosságát, ám valójában titokban a legelső helyre az értékes tulajdonságok között a hozzájuk való hűséget és az ő érdekeikkel kapcsolatos megbízhatóságot helyezik.

Ez viszont eltorzítja a közösség vagy a társadalom fejlődését. Sőt, különös módon, tovább növeli az elit veszélyérzetét, bizalmatlanságát, hiszen *több lehet a tettető* a környezetükben, mivel az elvárásaik végül is ezt eredményezik. A közösség azon tagjai, akik nem hódolnak be kritikátlanul, akik a nyomás ellenére őszinték, tisztességesek és erkölcsösek próbálnak maradni, idővel meglepődve tapasztalják, hogy hátrányt szenvednek. Elveszíthetik az állásukat, elbukhatják a pályázataikat a lojálisakkal szemben, kitűrhatják őket a rátermettségük miatt korábban kiérdemelt pozíciókból. Noha a hivatalos propaganda az ő erényeiket élteti. Ez így teljesen érthetetlen lesz, és összezavarja az embereket.

Mint látjuk, ez ugyanaz az élmény, amit a gyerek él át a narcisztikus családban: nem tudja, miért nem válik be végül, amit állítólag várnak tőle. Azok járnak jobban, akik tagadják vagy elnyomják a rendszerre vonatkozó megérzéseiket, akik „üresbe teszik” az erkölcsi érzéküket, akik hajlandók eljátszani a hatalom igényeihez illeszkedő szerepeket, és első sorban a hűség és a tekintélytisztelet kívánalmaihoz tudnak igazodni. Nehéz ellenállni egy ilyen hatalmas, majd áttételesen már a közösségen keresztül is érvényesülő nyomásnak. Az emberek egy része előbb-utóbb beadja a derekát.

*Bánki György: A legnagyobb könyv a narcizmusról – részlet;
2016, Ab Ovo, Budapest, 207–208. oldal*



MAGYAR
PEDAGÓGIAI
TÁRSASÁG